

men med kommunernes bestræbelser for at opfylde pladsgarantien tilsammen gerne skulle skabe en mulighed for at løse det problem, vi står med her.

Men der er desværre til Enhedslistens forslag ikke meget mere end det, som smedens kat fik, og det vil sige, at vi da i høj grad har forståelse for intentionerne, men altså ikke synes, man skal løse problemet ad den vej.

Tom Behnke (FP):

Forslaget her er jo principielt set rigtigt, hvis man i øvrigt går ind for, at børn skal passes af det offentlige, men det gør vi ikke i Fremskridtspartiet, og derfor er vi heller ikke enige i forslaget.

Jeg kan godt se, at det et langt stykke ad vejen er en forudsætning for, at man kan passe sit arbejde, at man så kan få passet sine børn, vel at mærke, hvis begge forældre er på arbejdsmarkedet, og det er de jo tvunget til i vore dage. For når først skatteministeren har taget sin store andel af lønnen, er man jo nødt til at have to lønninger for at have råd til overhovedet at leve.

Så det er jo ofte forudsætningen, men det er jo ikke ensbetydende med, at det er det offentlige, der skal stille den service til rådighed, og det er heller ikke ensbetydende med, at det offentlige via skattebilletten skal finansiere to tredjedele eller mere af udgiften ved børnepasning.

Hvis det var filosofien her, kunne man prøve at sammenligne det med noget helt livsnødvendigt for, at man overhovedet kan være i stand til at eksistere og passe sit arbejde, nemlig mad: Der er ingen, der forestiller sig, at det offentlige skal begynde at producere mad og stille den til rådighed for borgerne og i øvrigt betale to tredjedele af udgiften til den. Eller f.eks. vand, som jo af mange kommuner – hvis det ikke er alle kommuner – bliver stillet til rådighed for borgerne. Men selv for det meget essentielle, ja livsnødvendige vand er der 100 pct. brugerbetaling, og det er der ingen der sætter spørgsmålstegn ved, og sådan bør det selvfølgelig også være.

Men som sagt: Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at det ikke nødvendigvis er sådan, at det er det offentlige, der skal stille børnepasningsmuligheder til rådighed, og vi har slet ikke den opfattelse, at det offentlige via skattebilletten skal betale to tredjedele eller merudgiften. Derfor er vi fundamentalt uenige i

Enhedslistens synspunkt og dermed også i forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti sætter pris på forslagsstillerens intentioner med dette forslag, nemlig at forbedre økonomien for småbørnsforældre, der er tvunget til at tage orlov, fordi de ikke har en pasningsmulighed til deres børn.

Kristeligt Folkeparti mener dog, at man bør gå en helt anden vej for at løse dette problem. Vi synes, det er trist, at børnepasningsorloven bruges på den måde, at småbørnsforældre nærmest føler sig tvunget til at tage den, fordi de ikke har anden mulighed. Det er et skråplan at komme ud på, som også socialministeren nævnte.

I stedet mener vi, at ydelsen til forældre på børnepasningsorlov hurtigst muligt skal op på 80 pct. af dagpengesatsen, så mange flere igen får råd til at vælge denne ordning. Det ville lette presset på daginstitutionerne betragteligt, og børnepasningsorloven er en alt for god ordning til at blive brugt som en sidste udvej eller en tvangsforanstaltning.

Med hensyn til tilskud til privat pasning har kommunerne i øjeblikket mulighed for at give tilskud til privat pasning, men under 40 kommuner af 275 gør det. Vi tror, at hvis alle udgifter og indtægter blev holdt sammen, ville der være balance i eller måske endda overskud på dette regnskab i de kommuner, der giver tilskud til privat pasning af børnene, og kommunerne ville yderligere få større muligheder for at arbejde med forbedring af de fysiske rammer og kvaliteten i det hele taget i institutionerne. Når de fleste kommuner alligevel ikke giver tilskud til privat pasning, mener vi, at det måske kan bero på ideologien i det.

Kristeligt Folkeparti vil imidlertid gerne medvirke til en ordning, hvor kommunerne får en økonomisk motivation, et incitament til at forkorte ventelisterne, og vi ser frem til et konstruktivt og godt samarbejde om forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Det er ikke helt tilfældigt, at vi i vort forslag henviser til regeringens målsætning. Det skyldes selvfølgelig, at vi håber, at regeringen mener det så alvorligt, at den vil følge sit forslag helt til dørs, også ude i kommunerne, når den snakker om pasningsgaranti.

Vores målsætning er ganske enkelt, at ingen – ingen – bør tvinges til at tage børnepasnings-